

тамо и имахъ да връжъ на нѣкои лица нѣкаквы записы, на които съдържаніето трѣба да остане безусловно тайно. Съ тѣзи записы ще да тя натоварѣхъ да ги занесешъ.

— Заклевамъ ви ся че ще да извършъ заржкытъ ви най точно и колкото мож по-добрѣ.

Дай ми малкото черапокожно ковчеже, което съ остроуміето си ты си извадилъ отъ колата ми, и което гледамъ тамо на масѣтъ, ако ся не лѣжъ.

— Ето го, господине рыцарю.

И Яковъ сложи на одрътъ поисканото ковчеже.

ГЛАВА 8.

Посланието.

Раулъ извади отъ пазвхъ си едно малко златно ключе, което бѣ окачено на шийтъ му съ черно ширитче.

Съ туй ключе отвори ковчезето, отъ което извади два плика записы, обвързаны съ аленъ лененъ панделкъ, и запечатана съ единъ голѣмъ и причудливъ печатъ.

Този печатъ гато да съдържаваше нѣщо си богохулно. Прѣдставяше т. е. побѣдителъ двоиъ олицетворенъ подъ чертитѣ на прѣисподень ангелъ, що бѣ гътижъ кръстѣтъ и тѣпчаше едно пасхално агне, което ся виждаше да е на издъхнуваніе.

Съ едно червено олово перо, що ся намѣрваше въ ковчезето до записытъ, Раулъ бѣлѣжи на всякой отъ пликата броеветѣ 1 и 2.

Якове, рече испослѣ, слушай мя и недѣй забравѣхъ никакъ това що ще ти кажъ.

Уповайте ся на паметьтъ ми, отговори Яковъ, и нѣма да бѣдите излѣгани.